

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี (Democratic People's Republic of Korea-DPRK)

เมืองหลวง กรุงเปียงยาง

ที่ตั้ง ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงเหนือ ทางตอนเหนือของคาบสมุทรเกาหลี ระหว่างเส้นละติจูดที่ 38-43 องศาเหนือ เส้นลองจิจูดที่ 125-130 องศาตะวันออก พื้นที่ 120,538 ตร.กม. คิดเป็น 55% ของพื้นที่คาบสมุทรเกาหลี มีขนาดใหญ่เป็นลำดับที่ 98 ของโลก มีพรมแดนติดกับประเทศเพื่อนบ้านยาว 1,607 กม. และแนวชายฝั่งทะเลยาว 2,495 กม. เวลาที่เกาหลีเหนือเร็วกว่าไทย 2 ชม.

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดกับจีน (1,352 กม.) และภาคตะวันออกไกลของรัสเซีย (18 กม.)
ทิศตะวันออก	ติดกับทะเลญี่ปุ่น (ทะเลตะวันออก)
ทิศใต้	ติดกับเกาหลีใต้ (237 กม.) โดยมีเส้นขนานที่ 38 และเขตปลอดทหาร (Demilitarized Zone-DMZ) ความกว้าง 4 กม. (ฝ่ายละ 2 กม.) เป็นเส้นแบ่งเขตแดน
ทิศตะวันตก	ติดกับจีนและทะเลเหลือง (ทะเลตะวันตก)

ภูมิประเทศ ส่วนใหญ่เป็นเทือกเขาสลับซับซ้อน มีที่ราบและพื้นที่เหมาะแก่การเพาะปลูก 17% ของพื้นที่ทั้งหมด (ข้อมูลจากองค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ) ตอนกลางของประเทศมีเทือกเขาใหญ่ มียอดเขาแพ็กตุงสูงที่สุด 2,744 ม. จากระดับน้ำทะเล ทางตะวันออกและตะวันออกเฉียงเหนือ มีเทือกเขาตาแบ็กทอดเป็นแนวยาว การมีแนวเทือกเขาที่เป็นเสมือนกระดุกสันหลังและลาดเอียงไปทางตะวันตกทำให้บริเวณชายทะเลตะวันตกเป็นที่ราบแคบ ๆ มีแม่น้ำสายสั้น ๆ และไหลเชี่ยว แม่น้ำที่มีความยาวที่สุด คือ แม่น้ำอัมก (790 กม.) เป็นที่ตั้งเขื่อนผลิตไฟฟ้าขนาดใหญ่ที่สุด ซึ่งเป็นโครงการร่วมทุนกับจีน ส่วนแม่น้ำเตดองเป็นแม่น้ำที่มีสาขาคลุมบริเวณกว้างที่สุดจากตอนกลางของประเทศออกสู่ทะเลเหลือง

ภูมิอากาศ แบบภาคพื้นทวีป มี 4 ฤดู คือ ฤดูหนาว 4-6 เดือน (ต.ค.-มี.ค.) อากาศหนาวจัดและแห้งแล้ง หิมะตก อุณหภูมิเฉลี่ย -15 องศาเซลเซียส ถึง -30 องศาเซลเซียส ฤดูใบไม้ผลิ 2 เดือน (เม.ย.-พ.ค.) ฤดูร้อน 3 เดือน (มิ.ย.-ส.ค.) และฤดูใบไม้ร่วง 1-2 เดือน (ก.ย.-ต.ค.) ฝั่งตะวันตกเป็นทางผ่านของลมหนาวจากทะเลทรายในจีน จึงมีความหนาวแห้งแล้ง เกาหลีเหนือมีอากาศหนาวกว่าเกาหลีใต้ ฤดูฝนมีปริมาณฝนเฉลี่ย 1,000 มม.ต่อปี ในแต่ละปี จะมีพายุไต้ฝุ่น 1-2 ลูก พัดเข้าในช่วง ก.ค.-ส.ค.

ประชากร 25.94 ล้านคน (ปี 2568) ส่วนใหญ่เป็นชาวเกาหลี มีชุมชนชาวจีนและชาวเกาหลีเชื้อสายญี่ปุ่น เล็กน้อย อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 18.5% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (18-64 ปี) 64.6% วัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 12.7% อายุขัยเฉลี่ยของประชากรโดยรวมประมาณ 75.9 ปี เพศชายประมาณ 72.8 ปี เพศหญิงประมาณ 79.1 ปี

ศาสนา ชาวเกาหลีเหนือส่วนใหญ่ไม่มีศาสนา บางส่วนนับถือศาสนาพุทธ ลัทธิขงจื้อ คริสต์ และลัทธิช็อนโด (ศาสนาแห่งวิถีสวรรค์) ปัจจุบันแทบจะไม่มีกิจกรรมทางศาสนาอย่างอิสระ

ภาษา ภาษาเกาหลี (เกาหลีเหนือ เรียกว่า โซซอนมัลหรือโซซอนอ แต่เกาหลีใต้ เรียกว่า ฮัลกิล)

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ 100% (ชายและหญิงเท่ากันที่ 100%) ปรับระบบการศึกษาภาคบังคับจาก 11 ปี เป็น 12 ปี ตามหลักสากล หลังจากการประชุมสมัยวิสามัญของสภาประชาชนสูงสุดเมื่อ 25 ก.ย.2555 นอกจากนี้ ยังปรับปรุงโรงเรียนในกรุงเปียงยางให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ทันสมัยเมื่อปี 2568 อาทิ ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ รวมถึงปรับการศึกษาให้เป็นแบบรวมศูนย์ และให้ความสำคัญกับหลักสูตรวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาเกาหลี ควบคู่กับการปลูกฝังอุดมการณ์ชาตินิยม

การก่อตั้งประเทศ หลังจากคาบสมุทรเกาหลีได้รับอิสรภาพจากการยึดครองของญี่ปุ่น เกิดการแย่งชิงอิทธิพลทางการเมืองของกลุ่มฝ่ายซ้ายและเสรีนิยมในช่วงการจัดรูปแบบการปกครองประเทศเกาหลีใหม่ ขณะที่สหรัฐฯ เข้าครอบครองดินแดนตอนใต้ ส่วนอดีตสหภาพโซเวียตเข้าครอบครองดินแดนตอนเหนือ ทำให้คาบสมุทรเกาหลีถูกแบ่งแยกออกเป็น 2 ส่วน ต่อมาสหประชาชาติจัดการเลือกตั้งทั่วไปขึ้นเมื่อ พ.ค.2491 แต่ผู้แทนเกาหลีฝ่ายอนุรักษ์นิยมขว้างไม่ยอมรับรัฐธรรมนูญแบบประชาธิปไตยที่ร่างไว้ และชิงประกาศจัดตั้งสาธารณรัฐเกาหลีหรือเกาหลีใต้ ก่อนเมื่อ 15 ส.ค.2491 ส่วนผู้แทนฝ่ายเหนือจัดการเลือกตั้งทั่วไปในเวลาต่อมา และประกาศจัดตั้งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลีหรือเกาหลีเหนือ เมื่อ 9 ก.ย.2491 พร้อมกับเลือกนายคิม อิล-ซุง เป็นประธานาธิบดีคนแรก

วันชาติ 9 ก.ย.

การเมือง เกาหลีเหนือเคยปกครองในระบอบคอมมิวนิสต์ตามแนวทางของอดีตสหภาพโซเวียต และบนพื้นฐานของลัทธิจูเซ (Juche-เน้นการพึ่งพาตนเอง) ซึ่งประธานาธิบดีคิม อิล-ซุง บัญญัติขึ้นเมื่อ 26 ธ.ค.2498 หลักการสำคัญ คือ เอกราชทางการเมืองอย่างแท้จริง การพึ่งพาตนเองทางเศรษฐกิจ และการป้องกันประเทศด้วยตนเอง ต่อมาเมื่อ ก.ย.2541 มีการยกเลิกตำแหน่งประธานาธิบดีโดยประกาศยกย่องประธานาธิบดีคิม อิล-ซุง เป็นประธานาธิบดีตลอดกาล (Eternal President) และให้ตำแหน่งประธานคณะกรรมการป้องกันประเทศ (Chairman of the National Defense Commission-NDC) เป็นผู้นำสูงสุดตามรัฐธรรมนูญฉบับแก้ไข เมื่อ เม.ย.2552 และยกเลิกการใช้คำว่า “คอมมิวนิสต์” ในรัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขใหม่ เพื่อปรับแนวทางการปกครองเป็นสังคมนิยมแบบเกาหลี

ผู้นำสูงสุดของเกาหลีเหนือคนปัจจุบัน คือ นายคิม จ็อง-อึน ซึ่งรับตำแหน่งผู้นำประเทศต่อจากนายคิม จ็อง-อิล ผู้เป็นบิดา (อดีตผู้นำสูงสุดของเกาหลีเหนือระหว่างปี 2540-2554) โดยหลังการอสัญกรรมของนายคิม จ็อง-อิล เมื่อ 17 ธ.ค.2554 ที่ประชุมพรรคคนงานเกาหลีสมัยพิเศษเมื่อ 11 เม.ย.2555 แต่งตั้งนายคิม จ็อง-อึน บุตรชายคนที่ 3 ของนายคิม จ็อง-อิล ดำรงตำแหน่ง “เลขาธิการพรรคคนงานเกาหลี” (First Secretary of the Workers’ Party of Korea) พร้อมมอบตำแหน่งเลขาธิการพรรคตลอดกาล (Eternal General Secretary) เพื่อเป็นเกียรติแก่นายคิม จ็อง-อิล ต่อมาที่ประชุมสภาประชาชนสูงสุด (Supreme People’s Assembly-SPA) ครั้งที่ 12 สมัยที่ 5 เมื่อ 13 เม.ย.2555 ลงมติรับรองการแต่งตั้งนายคิม จ็อง-อึน เป็นเลขาธิการพรรคคนงานเกาหลี และประธานคณะกรรมการป้องกันประเทศ (First Chairman of the National Defense Commission-NDC) หรือผู้นำสูงสุดของประเทศ ขณะที่ NDC เป็นองค์กรที่มีอำนาจสูงสุดของประเทศในการกำหนดนโยบาย และการควบคุมดูแลกิจการด้านการเมือง เศรษฐกิจ และการทหาร นายคิม จ็อง-อึน ยังได้รับแต่งตั้งอย่างเป็นทางการเมื่อ 30 ธ.ค.2554 ให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการทหารสูงสุด (Supreme Commander of the Korean People’s Army) หรือจอมทัพ

ในการประชุมสภาประชาชนสูงสุดเมื่อ 29 มิ.ย.2559 เกาหลีเหนือดำเนินการปรับโครงสร้างอำนาจทางการเมืองอีกครั้ง โดยแต่งตั้งให้นายคิม จ็อง-อึน ดำรงตำแหน่งประธานคณะกรรมการกิจการแห่งรัฐ (Chairman of the State Affairs Commission) ซึ่งคณะกรรมการกิจการแห่งรัฐเป็นหน่วยงานที่ตั้งขึ้นแทน NDC เดิม หลังจากนั้น เกาหลีเหนือแก้ไขรัฐธรรมนูญเมื่อ ก.ค.2562 ให้นายคิม จ็อง-อึน เป็นประมุขของรัฐ (Head of State) และจอมทัพ (Commander-in-Chief) รับผิดชอบงานด้านการดำเนินความสัมพันธ์ทางการทูตกับต่างประเทศ รวมถึงการแต่งตั้งและเรียกกลับเอกอัครราชทูต ก่อนหน้านั้น ประธานสภาบริหารสูงสุดของสภาประชาชนสูงสุดเกาหลีเหนือ (President of the Presidium of the Supreme People’s Assembly) เป็น Head of State (เพียงในนาม)

ในการประชุมสมัชชาพรรคคนงานเกาหลี ครั้งที่ 8 เมื่อ ม.ค.2564 นายคิม จ็อง-อึน ได้รับแต่งตั้งเป็น “เลขาธิการพรรคคนงานเกาหลี” (General Secretary) ซึ่งเป็นตำแหน่งเทียบเท่าบิดาและปู่ รวมถึงมีการแต่งตั้งตำแหน่ง “เลขาธิการคนที่ 1” (First Secretary) มีอำนาจบริหารแทนนายคิม จ็อง-อึน ทางพฤตินัย แต่ยังไม่ระบุผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว นอกจากนี้ ที่ประชุมรับร่างแก้ไขระเบียบเปลี่ยนระบบบริหารงานภายในพรรคเป็นระบบเลขาธิการ (Secretariat) แทนระบบคณะกรรมการบริหารนโยบาย (Executive Policy Council) เพื่อให้พรรคมีอำนาจสูงสุดในการบริหารงาน และจะจัดประชุมคณะกรรมการทหารกลางเพื่อติดตามสถานการณ์ทันที หากเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉินทางทหาร รวมถึงกำหนดเวลาชัดเจนที่จะจัดประชุมสมัชชาพรรคคนงานเกาหลีทุก 5 ปี

ที่ประชุมสภาประชาชนสูงสุด (SPA) ครั้งที่ 7 ของชุดที่ 14 แก่ไขรัฐธรรมนูญเมื่อ 8 ก.ย.2565 ย้ำสถานะการเป็นรัฐนิวเคลียร์ของเกาหลีเหนือ โดยจะใช้อาวุธนิวเคลียร์เมื่อระบบสั่งการและควบคุมของกองกำลังนิวเคลียร์ตกอยู่ในอันตรายจากการโจมตีโดยกองกำลังศัตรู สอดคล้องกับคำประกาศของนายคิม จ็อง-อึน ว่า เกาหลีเหนือจะไม่ยกเลิกการพัฒนาอาวุธนิวเคลียร์ ไม่ปลดอาวุธนิวเคลียร์อย่างสมบูรณ์ และไม่ต่อรองประเด็นดังกล่าวกับสหรัฐฯ ซึ่งย้ำการแก้ไขรัฐธรรมนูญเมื่อ 13 เม.ย.2555 ที่ระบุว่า เกาหลีเหนือเป็นรัฐที่มีอาวุธนิวเคลียร์ และเป็นมหาอำนาจด้านการทหาร อันจะนำไปสู่การสร้างชาติ ที่แข็งแกร่ง และเจริญรุ่งเรือง

ฝ่ายบริหาร : นายคิม จ็อง-อึน ดำรงตำแหน่งผู้นำสูงสุดของประเทศ เป็นประธานคณะกรรมการธิการกิจการแห่งรัฐ ประธานคณะกรรมการกลางประชาชน/องค์กรด้านบริหารที่กำหนดนโยบายของรัฐ และเลขาธิการพรรคคนงานเกาหลี

ฝ่ายนิติบัญญัติ : คณะกรรมการธิการสามัญประจำสภาประชาชนสูงสุด (Standing Committee of Supreme People's Assembly-SPA) เดิมคือ สภาบริหารสูงสุด (Presidium) เป็นองค์กรนิติบัญญัติสูงสุดของเกาหลีเหนือ รับผิดชอบการบัญญัติกฎหมายตามนโยบายที่เสนอในที่ประชุมสมัชชาพรรคคนงานเกาหลี โดยมีนาย Choe Ryong-hae เป็นประธานสภาบริหารสูงสุดของสภาประชาชนสูงสุดเกาหลีเหนือ ส่วนตำแหน่งประธาน SPA ยังกว่าง (เดิมคือ นาย Pak In-chol) ขณะที่สมาชิก SPA จำนวน 687 คน มาจากการเลือกตั้งที่เสนอชื่อโดยพรรคคนงานเกาหลี และมีวาระดำรงตำแหน่ง 5 ปี แต่การเลือกตั้งตามวาระถูกเลื่อนออกไปอย่างไม่มีกำหนด (เลือกตั้งครั้งหลังสุดเมื่อ เม.ย.2562) การประชุม SPA จัดขึ้น 2 ครั้งต่อปี ในช่วง มี.ค.-เม.ย. และ ก.ย.-ต.ค.

ฝ่ายตุลาการ : หน่วยงานที่มีอำนาจสูงสุด คือ ศาลกลาง (Central Court) แต่เดิมเรียกศาลสูงสุด (Supreme Court) รองลงไปเป็นศาลระดับกลาง มีศาลจังหวัด ศาลเมืองระดับล่าง คือ ศาลอำเภอ และศาลตำบล หน่วยงานอัยการกลางมีหน้าที่รับผิดชอบการดำเนินงานของอัยการทั่วประเทศ และทำหน้าที่เป็นอัยการแห่งรัฐ ตรวจสอบการดำเนินงานของฝ่ายบริหาร ฝ่ายตุลาการ และการปฏิบัติของประชาชน ไม่ให้ขัดต่อกฎหมายและอุดมการณ์ของชาติ

พรรคการเมือง : มีพรรคเดียว คือ พรรคคนงานเกาหลี มีบทบาทและอิทธิพลสูงสุดในการควบคุมหน่วยงานของรัฐบาลในการบริหารประเทศ สมาชิกพรรคมีมากกว่า 3 ล้านคน พรรคมีคณะกรรมการบริหาร 3 คณะ ได้แก่ 1) คณะกรรมการกลาง 2) คณะกรรมการทหารกลาง และ 3) คณะกรรมการตรวจสอบ

เศรษฐกิจ หลังจากนายคิม จ็อง-อึน ประสบความสำเร็จในการกระชับอำนาจทางการเมืองและการทหารในช่วง 3 ปีแรกที่ดำรงตำแหน่งผู้นำสูงสุดอย่างเป็นทางการ นายคิม จ็อง-อึน มีความมั่นใจจะเริ่มผลักดันแผนปฏิรูปเศรษฐกิจ และเปิดประเทศตามแนวคิดของตนเองด้วยการผลักดันนโยบาย “พ्योंจจิน” (การพัฒนาเศรษฐกิจควบคู่กับการพัฒนานิวเคลียร์) ให้มีการผ่อนคลายการควบคุมเศรษฐกิจ การปรับระบบปันส่วนอาหาร และให้ชาวเกาหลีเหนือสามารถเก็บผลผลิตไว้เพื่อการบริโภคและจำหน่ายได้มากขึ้นก่อนจัดส่งให้ส่วนกลาง

ในการประชุมสมัชชาพรรคคนงานเกาหลีครั้งที่ 8 เมื่อ ม.ค.2564 นายคิม จ็อง-อึน ยอมรับว่า แผนพัฒนาเศรษฐกิจของเกาหลีเหนือระหว่างปี 2559-2563 ไม่บรรลุเป้าหมายที่กำหนด และจะแก้ไขโดยใช้หลักพึ่งพาตนเองมากขึ้นในแผนพัฒนาเศรษฐกิจ 5 ปี ฉบับใหม่ โดยเสาหลักในการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพึ่งพาตนเอง คือ อุตสาหกรรมเหล็กและเคมี ซึ่งจะต่อยอดสู่อุตสาหกรรมอื่น ๆ ได้แก่ ไฟฟ้า ถ่านหิน เครื่องจักร ระบบขนส่งทางรถไฟ และระบบข้อมูลและการสื่อสาร ขณะเดียวกัน จะส่งเสริมอุตสาหกรรมเบาเพื่อให้สินค้าบริโภคมีปริมาณและคุณภาพเพิ่มขึ้น พร้อมให้ความสำคัญต่อการพัฒนาเทคโนโลยีการเกษตร และเพิ่มผลผลิตทั้งภาคการเกษตรและการประมง รวมทั้งเสริมสร้างภาควิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ในการประชุม SPA เมื่อ ม.ค.2567 นายคิม จ็อง-อิน ผู้นำสูงสุดของเกาหลีเหนือ เสนอนโยบาย Regional Development 20x10 Policy เพื่อยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนและพัฒนาเศรษฐกิจทั่วประเทศ โดยตั้งเป้าหมายก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรมที่ทันสมัยและอาคารพักอาศัยอย่างน้อย 20 เมืองต่อปี เป็นระยะเวลา 10 ปี เช่น โรงงานอุตสาหกรรมด้านการเกษตร พร้อมเสริมการจัดตั้งพื้นที่ด้านสาธารณสุข การศึกษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และแหล่งจัดการพืชพันธุ์ควบคู่กัน ส่วนการรื้อฟื้นการขนส่งสินค้าผ่าน เส้นทางเดินรถไฟระหว่างเกาหลีเหนือกับจีนและรัสเซียตั้งแต่ต้นปี 2565 หลังการปิดประเทศห้วงการแพร่ระบาดของ COVID-19 ช่วยส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ และบรรเทาปัญหาทางเศรษฐกิจของเกาหลีเหนือ

ก่อนหน้านี้ เกาหลีเหนือและเกาหลีใต้ยังทำการค้าระหว่างกันเล็กน้อย แม้ในคมอุตสาหกรรมแคชชิง ซึ่งเป็นโครงการความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างสองฝ่ายปิดตัวลงเมื่อ 10 ก.พ.2559 โดยการค้าระหว่าง เกาหลีเหนือกับเกาหลีใต้เมื่อปี 2565 อยู่ที่ 100,000 ดอลลาร์สหรัฐ แต่ทั้งสองประเทศยุติการค้าระหว่างกัน ตั้งแต่ปี 2566 เนื่องจากความสัมพันธ์ระหว่างสองเกาหลีตึงเครียด

สกุลเงิน ตัวย่อสกุลเงิน : วอนเกาหลีเหนือ (Korean People's Won-KPW)

อัตราแลกเปลี่ยน : อัตราแลกเปลี่ยนเงินสกุลวอนเกาหลีเหนือต่อดอลลาร์สหรัฐ และเงินหยวน ของจีนไม่แน่นอน โดยอัตราแลกเปลี่ยนอย่างเป็นทางการ คือ 1 ดอลลาร์สหรัฐ : 900 วอนเกาหลีเหนือ ขณะที่ อัตราแลกเปลี่ยนอย่างไม่เป็นทางการอยู่ที่ 1 ดอลลาร์สหรัฐ : 36,000 วอนเกาหลีเหนือ

ส่วนอัตราแลกเปลี่ยนเงินวอนเกาหลีเหนือต่อเงินหยวนของจีนอย่างเป็นทางการอยู่ที่ 1 หยวน : 126 วอนเกาหลีเหนือ เมื่อแลกเปลี่ยนภายในประเทศอยู่ที่ 1 หยวน : 3,700 วอนเกาหลีเหนือ และอัตราอย่างไม่เป็นทางการในตลาดมืดอยู่ที่ 1 หยวน : 7,400 วอนเกาหลีเหนือ ขณะที่ข้าวกลีโลกรัมละ 21,500 วอนเกาหลีเหนือ (ต.ค.2568)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ (ปี 2567)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) : ประมาณ 26,600 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (36,965.4 ล้านวอนเกาหลีใต้)

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : 3.7%

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 1,239 ดอลลาร์สหรัฐ

แรงงาน : 17.63 ล้านคน

มูลค่าการค้าต่างประเทศ : 2,700 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ดุลการค้าต่างประเทศ : ขาดดุล 1,980 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการส่งออก : 360 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออก : สิ่งทอ วิกผม หมวก ฝอบลอม ขนตาปลอม นาฬิกา ถ่านหิน แร่โลหะทังสแตน (Tungsten)

โลหะผสม (Ferrous Alloy) ขี้เถ้าตะกอน (Slag and ash)

มูลค่าการนำเข้า : 2,340 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้านำเข้า : แร่ ปุ๋ย ธัญพืช ยาสูบ น้ำมัน สิ่งทอ พลาสติกและยาง เครื่องแต่งกาย สินค้าบริโภค ผลิตภัณฑ์เคมี วัสดุก่อสร้าง

คู่ค้าสำคัญ : จีน รัสเซีย อาร์เจนตินา เวียดนาม เนเธอร์แลนด์ และไนจีเรีย

(ข้อมูลส่วนใหญ่มาจากธนาคารกลางเกาหลีใต้ (Bank of Korea-BOK) และสำนักงานส่งเสริมการค้าและการลงทุนของเกาหลีใต้ (Korea Trade-Investment Promotion Agency-KOTRA))

การทหาร กองทัพเกาหลีเหนือ หรือ กองทัพประชาชนเกาหลี (Korean People's Army-KPA) ก่อตั้งเมื่อ 8 ก.พ.2491 มีจุดมุ่งหมายเพื่อป้องกันตนเองและรวมชาติเกาหลี แต่ถูกใช้เป็นฐานค้ำจุนอำนาจการปกครองของผู้นำประเทศ เกาหลีเหนือให้ความสำคัญกับวันก่อตั้งกองทัพปฏิวัติประชาชนเกาหลี (Korean People's Revolutionary Army-KPRA) ซึ่งเป็นกองกำลังต่อต้านจักรวรรดิญี่ปุ่นที่ยึดครองเกาหลี KPRA ก่อตั้งเมื่อ 25 เม.ย.2475 ก่อนนายคิม อิล-ซุง ปรับเป็นกองทัพประชาชนเกาหลี (KPA) ในปัจจุบัน

กำลังพล 1.28 ล้านนาย แบ่งเป็น ทบ.ประมาณ 1.1 ล้านนาย ทร.ประมาณ 60,000 นาย ทอ.ประมาณ 110,000 นาย กกล.ทางยุทธศาสตร์ (Strategic Forces) ประมาณ 10,000 นาย และ กกล.สำรอง 189,000 นาย ระยะเวลาเกณฑ์ทหาร ทบ. 5-12 ปี ทร. 5-10 ปี ทอ. 3-4 ปี ขณะที่ กกล.รบพิเศษ (Special Purpose Forces Command) ประมาณ 88,000 นาย มีขีดความสามารถแทรกซึมเพื่อสร้างความเสียหายหลังแนวรบของเกาหลีใต้

เกาหลีเหนือปรับปรุงขีดความสามารถของกองทัพให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สอดคล้องกับแนวโน้มการทำสงครามสมัยใหม่ที่มีการปฏิบัติการแบบผสมผสานระหว่างการทำสงครามตามแบบ (Conventional Warfare) และการทำสงครามนอกแบบ (Unconventional Warfare) รวมถึงการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติการของทหารราบ พร้อมกับพัฒนาอาวุธเชิงยุทธวิธีและยุทธศาสตร์หลายประเภท อาทิ อาวุธนิวเคลียร์ ขีปนาวุธ อาวุธเคมีและชีวภาพ และอากาศยานไร้คนขับ (โดรน) อีกทั้งเกาหลีเหนือลักลอบส่งออกอาวุธเป็นรายได้เข้าประเทศอีกทางหนึ่ง ส่วนใหญ่เป็นเรือรบ ขีปนาวุธ อาวุธตามแบบ (เครื่องกระสุน ปืนเล็ก ปืนใหญ่) อากาศยานไร้คนขับ เทคโนโลยีการผลิตอาวุธและชิ้นส่วนอาวุธ แม้เผชิญมาตรการคว่ำบาตรของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ (United Nations Security Council-UNSC) ตามข้อมติที่ 1718 1874 2087 และ 2270 โดยเกาหลีเหนือใช้เครือข่ายการขนส่งที่ซับซ้อน ใช้การขนส่งหลายทอด และอาศัยช่องว่างของข้อมติโดยให้ประเทศที่สามเป็นตัวกลาง ตลอดจนการใช้บริษัทบังหน้าเพื่อหลีกเลี่ยงการตรวจจับของนานาชาติ ทำให้ยากต่อการตรวจพบ

การพัฒนาอาวุธนิวเคลียร์ เกาหลีเหนือเป็น 1 ใน 9 ประเทศที่ครอบครองอาวุธนิวเคลียร์ โดยผู้เชี่ยวชาญด้านอาวุธประเมินว่า เกาหลีเหนืออาจครอบครองหัวรบนิวเคลียร์ถึง 80-90 ลูก และขยายกระบวนการสกัดและเสริมสมรรถนะยูเรเนียมอย่างต่อเนื่อง พร้อมกับพัฒนาหัวรบนิวเคลียร์ขนาดเล็กสำหรับติดตั้งบนขีปนาวุธ ขณะที่สหรัฐฯ และเกาหลีใต้ประเมินตั้งแต่ปี 2565 ว่า เกาหลีเหนือมีความพร้อมทดลองระเบิดนิวเคลียร์ครั้งที่ 7 สำหรับพัฒนาหัวรบนิวเคลียร์ หลังจากเกาหลีเหนือบูรณะอุโมงค์ที่ 3 ที่เขตพุกเกเย เมืองกิลจู จ.ฮัมกย็องเหนือ ก่อนหน้านั้น เกาหลีเหนือปิดอุโมงค์ 4 แห่ง ในเขตพุกเกเยเมื่อปี 2561 หลังจากทดลองระเบิดนิวเคลียร์ได้ดิน 6 ครั้ง เมื่อ 9 ต.ค.2549 25 พ.ค.2552 12 ก.พ.2556 6 ม.ค.2559 9 ก.ย.2559 และ 3 ก.ย.2560 โดยการทดลองนิวเคลียร์ครั้งที่ 6 วัดแรงสั่นสะเทือนได้ 6.3 แมกนิจูด ขณะที่เกาหลีเหนืออ้างว่า เป็นการทดลองระเบิดไฮโดรเจน

การพัฒนาขีปนาวุธ เกาหลีเหนือมีขีปนาวุธนำวิถี (Ballistic Missiles) รวมกว่า 1,000 ลูก โดยเป็นขีปนาวุธแบบ Scud (ประมาณ 600 ลูก) มีพิสัยการยิงครอบคลุมเกาหลีใต้ ขณะที่ขีปนาวุธแบบ Rodong มีพิสัยการยิงถึงญี่ปุ่น ขีปนาวุธพิสัยกลาง-ไกล (Intermediate Range Ballistic Missile-IRBM) แบบ Musudan รุ่น Hwasong-10 รุ่น Hwasong-12 รุ่น Hwasong-16B ซึ่งมีความเร็วเหนือเสียง และสามารถติดตั้งหัวรบยานความเร็วเหนือเสียง (Hypersonic Glide Vehicles-HGVs) มีพิสัยทำการ 3,000-4,500 กม. ครอบคลุมภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ นอกจากนี้ เกาหลีเหนือพัฒนาขีปนาวุธข้ามทวีป (Intercontinental Ballistic Missile-ICBM) และทดสอบรุ่นใหม่ทุกปี โดยเมื่อปี 2567-2568 เกาหลีเหนือทดสอบ ICBM รุ่น Hwasong-19 ซึ่งเป็นรุ่นล่าสุดที่ใช้ระบบเครื่องยนต์เชื้อเพลิงแข็ง สามารถบรรทุกหัวรบที่มีน้ำหนักได้มากกว่ารุ่น Hwasong-18 และ

อาจมีพิสัยทำการไกลกว่า 15,000 กม. ครอบคลุมแผ่นดินใหญ่ของสหรัฐฯ นอกจากนี้ เกาหลีเหนือยังจัดแสดง ICBM รุ่น Hwasong-20 มีแสนยานุภาพสูงสุดในพิสัยส่วนนามทางทหารในวาระครบรอบ 80 ปี การก่อตั้งพรรคคนงานเกาหลีเมื่อ ต.ค.2568 แต่เกาหลีเหนือยังไม่ได้ทดสอบรุ่นดังกล่าว ทั้งนี้ เมื่อปี 2565 เกาหลีเหนือยิงขีปนาวุธมากกว่า 80 ลูก รวมถึง ICBM และ IRBM นับเป็นการยิงขีปนาวุธมากที่สุดในรอบ 1 ปี ซึ่งขีปนาวุธบางส่วนเคลื่อนที่ข้ามญี่ปุ่น

เกาหลีเหนือให้ความสำคัญกับการส่งเสริมขีดความสามารถกำลังทางเรือ ทั้งการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเรือ การประจำการเรือรบและเรือดำน้ำรุ่นใหม่ รวมถึงการปรับปรุงโครงสร้างฐานทัพเรือทางชายฝั่งตะวันออกของประเทศ เป็นไปตามแผนพัฒนาด้านการป้องกันประเทศระยะ 5 ปี (ปี 2564-2568) ปัจจุบัน เกาหลีเหนือมีเรือดำน้ำ 71 ลำ แต่ส่วนใหญ่เป็นเรือดำน้ำดีเซลไฟฟ้า (Diesel-Electric Submarines) ชั้น Romeo ในสมัยสหภาพโซเวียตและค่อนข้างล้าสมัย และอยู่ระหว่างดำเนินโครงการต่อเรือดำน้ำพลังงานนิวเคลียร์ติดขีปนาวุธ (Nuclear-powered Ballistic missile Submarine-SSBN) อย่างไรก็ดี กรณีที่เกาหลีใต้และสหรัฐฯ เชื่อว่าเรือดำน้ำขนาดเล็ก (ขนาด 90-370 ตัน) ของเกาหลีเหนือใช้ตอร์ปิโดโจมตีเรือรบของเกาหลีใต้เมื่อ 26 มี.ค.2553 สะท้อนว่า เรือดำน้ำขนาดเล็กซึ่งเดิมเน้นใช้ในการกึ่งแทรกซึม มีขีดความสามารถและความเงียบ (ยากต่อการตรวจจับ) จนอาจเป็นภัยคุกคามต่อเรือผิวน้ำได้ โดยเฉพาะการปฏิบัติการในเขตน่านน้ำตื้น สำหรับเรือรบผิวน้ำ เกาหลีเหนือประจำการเรือพิฆาตระหว่าง 5,000 ตัน 2 ลำ เมื่อปี 2568 และตั้งเป้าหมายต่อเรือพิฆาตลำที่ 3 ให้แล้วเสร็จภายใน ต.ค.2569 รวมถึงต่อเรือพิฆาตขนาดเดียวกันหรือใหญ่กว่าจำนวน 2 ลำ ทุกปี เริ่มตั้งแต่ปี 2569

เกาหลีเหนือมีศักยภาพในการทำสงครามไซเบอร์ (cyber warfare) สูง และสามารถสร้างความเสียหายให้เกาหลีใต้และสหรัฐฯ เพื่อจารกรรมข้อมูลและการเงินมาสนับสนุนโครงการพัฒนาขีปนาวุธและอาวุธนิวเคลียร์ ซึ่งปรากฏข่าวสารว่า เกาหลีเหนือมีรายได้จากการจารกรรมสกุลเงินดิจิทัลห้วงปี 2568 มูลค่า 2,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หน่วยงานที่รับผิดชอบการทำสงครามไซเบอร์ ได้แก่ 1) State Security Agency ทำหน้าที่เฝ้าติดตามเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งขึ้นตรงกับ Korea Computer Center 2) Bureau 121 จัดตั้งเมื่อปี 2541 อยู่ภายใต้การกำกับของ Reconnaissance General Bureau (RGB) ทำหน้าที่กำหนดยุทธศาสตร์การปฏิบัติการและเทคนิค ขึ้นตรงต่อแผนธิการทหารเกาหลีเหนือ มีเป้าหมายต่อหน่วยงานของรัฐบาลและเอกชนเกาหลีใต้และสหรัฐฯ เกาหลีเหนือให้การฝึกอบรมผู้มีความสามารถพิเศษหรืออัจฉริยะให้เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการเจาะระบบคอมพิวเตอร์ และมีบุคลากรในหน่วยงานด้านการทำสงครามทางคอมพิวเตอร์ประมาณ 7,000 นาย และส่งแรงงานดังกล่าว หรือ IT Workers ไปทำงานในต่างประเทศ เพื่อหารายได้อีกทางหนึ่ง กลุ่มจารกรรมทางไซเบอร์ที่สำคัญ ได้แก่ กลุ่ม Lazarus กลุ่ม Kimsuky กลุ่ม Thallium กลุ่ม APT43 กลุ่ม Velvet Chollima และกลุ่ม Black Banshee

เกาหลีเหนือให้ความสำคัญกับการพัฒนาขีดความสามารถด้านอวกาศ โดยเฉพาะการพัฒนาจรวดดาวเทียมที่ใช้เทคโนโลยีการสำรวจข้อมูลระยะไกล (Remote sensing) และดาวเทียมขนาดเล็ก โดยเกาหลีเหนือส่งดาวเทียมลาดตระเวน (Reconnaissance satellite) ขึ้นสู่วงโคจรโลกสำเร็จเป็นดวงแรกของประเทศเมื่อ 21 พ.ย.2566 หลังประสบความสำเร็จในการกิจดังกล่าว 2 ครั้ง เมื่อ พ.ค.และ ส.ค.2566 โดยมีสำนักบริหารด้านเทคโนโลยีอวกาศแห่งชาติของเกาหลีเหนือ (National Aerospace Technology Administration-NATA) ดูแลโครงการดังกล่าว ส่วนการส่งดาวเทียมลาดตระเวนเพิ่มอีก 3 ดวง ในปี 2567 ยังไม่คืบหน้า เนื่องจากเกาหลีเหนือล้มเหลวในการส่งดาวเทียมดวงแรกของปีเมื่อ พ.ค.2567 ทั้งนี้ เกาหลีเหนือมีฐานอวกาศที่สำคัญคือ ฐานปล่อยดาวเทียมโซแฮ (Sohae Satellite Launching Ground) เมืองช็อลซ็อน จ.พย็องอันเหนือ ทางตะวันตกของประเทศ

ปัญหาด้านความมั่นคง

การเมืองภายในของเกาหลีเหนือยังคงมีเสถียรภาพ หลังจากนายคิม จ็อง-อึน ดำรงตำแหน่งผู้นำสูงสุดของเกาหลีเหนืออย่างเป็นทางการเมื่อปี 2555 แม้เกิดข้อขัดแย้งภายใน จนทำให้มีการประหารชีวิตนายชัง ซ็อง-แท็ก อาเขยของนายคิม จ็อง-อึน ผู้นำสูงสุด และถือเป็นผู้มีอำนาจลำดับ 2 ของเกาหลีเหนือ เมื่อ ค.ศ.2556 โดยนายคิม จ็อง-อึน ดำเนินการกระชับอำนาจอย่างเด็ดขาดด้วยการกวาดล้างฐานอำนาจเก่าของนายชัง ซ็อง-แท็ก และแต่งตั้งโยกย้าย จนท.ระดับสูงที่ไว้วางใจให้ดำรงตำแหน่งสำคัญ ทั้งนี้ นายคิม จ็อง-อึน เคยมอบอำนาจการบริหารประเทศบางส่วนให้กับนางสาวคิม ยอ-จ็อง น้องสาว หวังนายคิม จ็อง-อึน มีอาการป่วยขั้นวิกฤตและไม่ปรากฏตัวต่อสาธารณะเมื่อปี 2563 โดยนางสาวคิม ยอ-จ็อง ดำรงตำแหน่งรองอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ของพรรคคนงานเกาหลี (Vice Director of the party's information and instruction department) และเป็นสมาชิกคณะกรรมการธิการแห่งรัฐ มีบทบาทสำคัญในความสัมพันธ์ระหว่างเกาหลีเหนือกับเกาหลีใต้และสหรัฐฯ และออกแถลงการณ์ต่อประเด็นดังกล่าว

กระแสดาการณถึง ด.ญ.คิม จู-แอ บุตรสาวของนายคิม จ็อง-อึน อาจได้รับการวางตัวเป็นผู้สืบทอดอำนาจต่อจากบิดา เนื่องจากมักปรากฏตัวต่อสาธารณะเคียงข้างบิดาบ่อยครั้ง เฉพาะอย่างยิ่งการติดตามบิดาเยือนจีนอย่างเป็นทางการเมื่อ ก.ย.2568 และสื่อทางการเกาหลีเหนือใช้คำสรรเสริญยกย่องเป็นการเฉพาะอย่างรักใคร่ ทางเกาหลีเหนือยังไม่เปิดเผยชื่อและลำดับทายาทของผู้นำเกาหลีเหนือ ขณะที่ทางการเกาหลีใต้คาดการณ์ว่า ด.ญ.คิม จู-แอ อาจมีอายุประมาณ 14 ปี/ปี 2569 และเป็นบุตรลำดับที่ 2 จากทั้งหมด 3 คน

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ เกาหลีเหนือเป็นสมาชิกองค์การระหว่างประเทศและกลุ่มความร่วมมือหลายแห่ง เช่น ARF การประชุมองค์การอาหารโลก G-77, NAM, UN, ICAO, IFAD, IMO และ IOC

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นายคิม จ็อง-อึน ให้ความสำคัญกับการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมเบา นอกเหนือจากการใช้เพื่อวัตถุประสงค์ของกองทัพ ทั้งโครงการพัฒนาขีปนาวุธและนิวเคลียร์ โครงสร้างรูปแบบ โครงการพัฒนา การสำรวจอวกาศ และการทำสงครามไซเบอร์ โดยตั้งแต่ปี 2555 เกาหลีเหนือนำความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้ในการเพิ่มผลผลิตการเกษตรและการพัฒนาสินค้าอุปโภคบริโภค เพื่อยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชน เช่น การปรับปรุงเครื่องจักรกลการผลิตปุ๋ย การเพิ่มผลผลิตต่อไร่ การกำจัดศัตรูพืช และการลดต้นทุนต่อหน่วย

การขนส่งและโทรคมนาคม มีท่าอากาศยาน 82 แห่ง ลานจอด ฮ. 23 แห่ง ท่าอากาศยานนานาชาติที่สำคัญคือ ท่าอากาศยานนานาชาติซุนอัน (Sunan International Airport) สายการบินประจำชาติ คือ สายการบินแอร์โคเรียว (Air Koryo) เส้นทางการบินที่ยังทำการบิน ได้แก่ ปักกิ่ง และเวลาดีวอสต็อก

ถนนในเกาหลีเหนือมีระยะทางประมาณ 25,554 กม. เป็นทางหลวงระยะทาง 724 กม. และถนนในชนบท 24,830 กม. ส่วนใหญ่เป็นทางลูกรัง เกาหลีเหนือให้ความสำคัญกับระบบขนส่งทางรถไฟมากกว่าทางรถยนต์ โดยมีเส้นทางรถไฟระยะทาง 7,435 กม. ส่วนใหญ่เป็นการเดินรถด้วยระบบไฟฟ้า ที่เหลือเป็นระบบดีเซลและไอน้ำ มีระบบรถไฟไฟฟ้าใต้ดินและรถรางในเปียงยางและเมืองใหญ่ และทางรถไฟเชื่อมต่อกับจีนและรัสเซีย โดยเมื่อ ก.ย.2558 จีนเริ่มเปิดการเดินรถไฟความเร็วสูงกว่า 250 กม.ต่อ ชม. จากเมืองเสิ่นหยางไปยังเมืองดำนต่งติดกับชายแดนเกาหลีเหนือระยะทาง 207 กม. และเส้นทางฉางซุน-หันซุน เชื่อมไปยังเมืองราจิน-ซอนบองของเกาหลีเหนือ นอกจากนี้ เกาหลีเหนือและรัสเซียร่วมกันพัฒนาเส้นทางรถไฟเชื่อมระหว่างเมืองราจินในเกาหลีเหนือกับเมืองคาซานในรัสเซีย ซึ่งบริษัท KORAIL รัฐวิสาหกิจของเกาหลีใต้สนใจเข้าร่วมทุนเพื่อพัฒนา

เส้นทางดังกล่าว ในระยะยาว เกาหลีใต้ต้องการพัฒนาเส้นทางรถไฟเชื่อมต่อระหว่างเกาหลีใต้-เกาหลีเหนือ-รัสเซีย โดยหวังให้เป็นเส้นทางใหม่ในการขนส่งสินค้าจากเอเชียไปยุโรป แต่โครงการดังกล่าวไม่มีความคืบหน้า เนื่องจากความสัมพันธ์ระหว่างสองเกาหลีตึงเครียด

เส้นทางคมนาคมทางน้ำ 2,250 กม. ท่าเรือที่สำคัญที่สุด คือ ท่าเรือของจิน เฮจู สูงนาม (ฮัมฮุง) คิมเช็ก โควอง ราจิน นามโป ซินย็อง ชองนิม ซอนบอง อังซัง และวอนซาน

การโทรคมนาคม เกาหลีเหนือมีโทรศัพท์พื้นฐาน 1.2 ล้านคู่สาย และผู้ใช้เครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ 6.5-7 ล้านเลขหมาย ที่สามารถติดต่อได้ทั่วประเทศ โดยบริษัท Orascom Technology ของอียิปต์เข้าไปลงทุนร่วมกับเกาหลีเหนือ เพื่อติดตั้งระบบและให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในเครือข่าย Koryolink ตั้งแต่ 15 ธ.ค.2551 ในกรุงเปียงยางและ 15 เมืองหลักทั่วประเทศ ส่วนเครือข่าย Kang Song ซึ่งเกาหลีเหนือเปิดให้บริการเมื่อปี 2556 ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่อยู่นอกกรุงเปียงยาง ทั้งสองเครือข่ายได้ยกระดับความเร็วเครือข่ายเป็นความเร็วสูงสุด 4G เมื่อปี 2566 อย่างไรก็ดี ทางเกาหลีเหนือควบคุมการเข้าถึงเนื้อหาจากต่างประเทศบนเครือข่ายภายในของประเทศ รหัสโทรศัพท์ระหว่างประเทศ +850 รหัสอินเทอร์เน็ต .kp

สื่อสารมวลชน สำนักข่าวกลางเกาหลีเหนือ (KCNA) เป็นสำนักข่าวของรัฐบาล และพรรคคนงาน เกาหลี ทำหน้าที่ผลิตและเผยแพร่ข่าว เมื่อปี 2554 KCNA บรรลุความตกลงกับสำนักข่าว AP และ Reuters ให้จัดตั้งสำนักงาน และนำภาพในเกาหลีเหนือเผยแพร่สู่สายตาชาวโลกได้ ซึ่งจะช่วยให้เข้าถึงข้อมูลในเกาหลีเหนือได้มากขึ้น สำหรับสื่อต่างประเทศที่ติดตามความเคลื่อนไหวในเกาหลีเหนือโดยเฉพาะ ได้แก่ NK News Open Radio for North Korea (ORNK) Radio Free Asia The Daily NK และ Radio Free Chosun สถาบันโครงการ Beyond Parallel ภายใต้สถาบัน Center for Strategic and International Studies (CSIS)

การเดินทาง สายการบินไทยไม่มีเที่ยวบินตรงไปเปียงยาง การเดินทางไปเกาหลีเหนือต้องบินจากกรุงเทพฯ ไปปักกิ่ง เพื่อเดินทางต่อไปเปียงยาง ก่อนหน้านั้น สายการบินแอร์โคเรียมีข้อตกลงทำการบินสัปดาห์ละ 1 เที่ยวบินหรือน้อยกว่านั้นขึ้นอยู่กับจำนวนผู้โดยสาร ซึ่งไม่มีความแน่นอน ระยะทางการบิน 3,737 กม. ใช้เวลาบินประมาณ 4 ชม. อย่างไรก็ดี เมื่อ 28 เม.ย.2559 สายการบินแอร์โคเรียยุติการบินในไทย นักท่องเที่ยวไทยที่ต้องการเดินทางไปเกาหลีเหนือจะต้องดำเนินการตามขั้นตอนที่ยุ่งยาก โดยหากเดินทางเป็นหมู่คณะหรือคณะของทางราชการต้องยื่นขอรับการตรวจลงตราที่สถานเอกอัครราชทูตเกาหลีเหนือประจำประเทศไทย แต่หากเดินทางท่องเที่ยวส่วนตัว ต้องยื่นขอรับการตรวจลงตราที่จีน

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม

- 1) สถานการณ์ตึงเครียดในคาบสมุทรเกาหลี
- 2) เสถียรภาพทางการเมืองภายในของเกาหลีเหนือ และการวางตัวผู้สืบทอดอำนาจ
- 3) ความก้าวหน้าในการพัฒนาอาวุธนิวเคลียร์ ขีปนาวุธ และดาวเทียม
- 4) ความร่วมมือทางทหารระหว่างเกาหลีเหนือกับรัสเซีย
- 5) การดำเนินนโยบายพัฒนาและปฏิรูปเศรษฐกิจ
- 6) การรื้อฟื้นการเจรจาระหว่างสหรัฐฯ กับเกาหลีเหนือ การเจรจาสองเกาหลี เพื่อให้คาบสมุทรเกาหลีปลอดอาวุธนิวเคลียร์
- 7) ปัญหาชาวเกาหลีเหนือหลบหนีออกนอกประเทศ โดยใช้ไทยเป็นทางผ่าน เพื่อขอลี้ภัยไปประเทศที่สาม
- 8) การลักลอบส่งออกอาวุธโดยใช้ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นทางผ่าน

ความสัมพันธ์ไทย-เกาหลีเหนือ

ไทยและเกาหลีเหนือสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกันเมื่อ 8 พ.ค.2518 โดย ออท. เกาหลีเหนือประจำเมียนมา (ในขณะนั้น) ดำรงตำแหน่ง ออท.ประจำประเทศไทย และ ออท. ณ กรุงปักกิ่ง ดำรงตำแหน่ง ออท. ณ กรุงเปียงยาง ต่อมาเมื่อ 15 มี.ค.2534 เกาหลีเหนือยกระดับสำนักงานของเกาหลีเหนือ ในกรุงเทพฯ (ตั้งเมื่อ 25 ธ.ค.2522) เป็นสถานเอกอัครราชทูต ขณะที่ไทยยังคงให้ สอท. ณ กรุงปักกิ่ง มีเขตอาณา ครอบคลุมเกาหลีเหนือ

การลงทุนของไทยในเกาหลีเหนือ บริษัท ล็อกซเล่ย์ จำกัด โดยบริษัท LOXPAC ลงทุนด้านกิจการ โทรคมนาคมกับกระทรวงไปรษณีย์และโทรคมนาคมเกาหลีเหนือเมื่อปี 2539 โดยตั้งเป็นบริษัท Northeast Asia Telephone and Telecommunication เพื่อพัฒนาระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่ (GSM) ในเกาหลีเหนือ เฉพาะอย่างยิ่งในเขตเศรษฐกิจพิเศษราจิน-ซอนบอง (ราซอน) อย่างไรก็ตาม บริษัท LOXPAC ยุติการดำเนิน กิจการในไทยและขายกิจการให้แก่บริษัทของฮ่องกง พร้อมย้ายบริษัทไปอยู่ที่ฮ่องกงเมื่อปี 2560

การค้าไทยกับเกาหลีเหนือ เมื่อปี 2567 มูลค่าการค้ารวม 3.34 ล้านบาท โดยไทยนำเข้ามูลค่า 2.47 ล้านบาท และส่งออกมูลค่า 0.87 ล้านบาท ไทยเสียเปรียบดุลการค้า 1.59 ล้านบาท สินค้านำเข้าจาก เกาหลีเหนือ ได้แก่ แผงวงจรไฟฟ้า เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ สบู่ ผงซักฟอกและเครื่องสำอาง กล้องถ่ายรูป อุปกรณ์และส่วนประกอบ สินค้าส่งออกไปยังเกาหลีเหนือ คือ ผลิตภัณฑ์พลาสติก

เกาหลีเหนือยังคงค้างชำระหนี้ค่าข้าวไทย หลังจากการสั่งซื้อข้าวจากไทยเมื่อปี 2536 ด้วยระบบ การให้สินเชื่อโดยการผ่อนชำระค่าข้าว มูลค่าค้างชำระ (รวมดอกเบี้ย) ประมาณ 300 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ข้อมูลเมื่อปี 2562)

ด้านวัฒนธรรม ไทยและเกาหลีเหนือแลกเปลี่ยนการติดต่อและการดำเนินกิจกรรมด้านวัฒนธรรม ในสาขาต่าง ๆ ที่มีการลงนามความตกลงด้านวัฒนธรรมระหว่างกันเมื่อ 1 มี.ค.2545

กรณีนางสาวอโนชา ปันจ้อย หญิงไทยที่คาดว่าถูกลักพาตัวไปเกาหลีเหนือเมื่อปี 2521 ทาง การเกาหลีเหนือตรวจสอบแล้วในเบื้องต้นไม่พบหลักฐานว่ามีบุคคลชื่อนางสาวอโนชา อยู่ในเกาหลีเหนือ อย่างไรก็ตาม กระทรวงการต่างประเทศขอความร่วมมือจากทางการเกาหลีเหนือในการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีนางสาวอโนชา เป็นระยะ โดยขอให้คำนึงถึงความสนใจของสาธารณชนและความสัมพันธ์อันดีระหว่างสองประเทศ แต่ไม่ได้ กำหนดเงื่อนไขในเรื่องกรอบเวลาของการดำเนินการตรวจสอบ ปัจจุบัน สถานภาพของนางสาวอโนชาถือเป็น บุคคลหายสาบสูญ

นายคิม จ็อง-อึน
(Kim Jong-un)

ตำแหน่ง

ผู้นำสูงสุด

เกิด

8 ม.ค.2526 (อายุ 43 ปี/ปี 2569) ที่กรุงเปียงยาง (บางรายงานระบุว่าเกิดปี 2527 ซึ่งตามหลักการนับอายุของชาวเกาหลีเหมือนชาวจีนที่นับอายุปีเกิดตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดา) บิดา คือ นายคิม จ็อง-อิล อดีตผู้นำสูงสุด (ถึงแก่อสัญกรรมเมื่อ 17 ธ.ค.2554) โดยเป็นบุตรชายคนที่ 3 ของนายคิม จ็อง-อิล กับนางโค ย็อง-ฮี ภรรยาคนที่ 3 (ถึงแก่กรรมเมื่อปี 2547)

สถานภาพทางครอบครัว

สมรสกับนางรี ซ็อล-จู (Ri Sol-ju หรือ Ri Sol-chu อายุประมาณ 40 ปี/ปี 2569) ไม่มีข้อมูลจำนวนบุตรที่แน่นอน แต่คาดว่า มีบุตร 3 คน (อายุ 16 ปี 13 ปี และ 9 ปี ตามลำดับ) คนแรกเกิดเมื่อปี 2553 คนที่สองเป็นบุตรสาวชื่อ คิม จู-แอ (เกิดเมื่อปี 2556) และคนที่สามเกิดเมื่อปี 2560

การศึกษา

ไม่ระบุปี

ปี 2545-2550

- ศึกษาในโรงเรียนนานาชาติ Berne สวิตเซอร์แลนด์จนถึงปี 2541
- สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยทหารคิม อิล-ซุง (นายคิม จ็อง-อิล ต้องการให้นายคิม จ็อง-อึน เป็นทหาร จึงให้เข้าศึกษาตั้งแต่อายุน้อย และไม่ได้ไปเรียนที่มหาวิทยาลัย แต่ให้อาจารย์สอนเป็นการส่วนตัวที่บ้าน)

ประวัติการทำงาน

ปี 2551

- ได้รับการวางตัวเป็นทายาททางการเมืองหลังจากนายคิม จ็อง-อิล บิดามีปัญหาสุขภาพด้วยโรคหลอดเลือดในสมองเมื่อ เม.ย.2551 และได้รับแต่งตั้งเป็นหัวหน้าหน่วยตำรวจลับ แต่ไม่มีหลักฐานยืนยัน

ปี 2552

- ได้รับการแต่งตั้งอย่างไม่เป็นทางการให้เป็นผู้สืบทอดอำนาจทางการเมือง

8 มี.ค.2553

- ได้รับเลือกเป็นผู้แทนเขต 216 ในการเลือกตั้งสมาชิกพรรคคนงาน

28 ก.ย.2553

- ได้รับแต่งตั้งเป็นพลเอก (นายพล 4 ดาว) ก่อนเข้าร่วมการประชุมสมัชชาพรรคคนงานเกาหลีในวันเดียวกัน ในฐานะผู้แทนกองทัพประชาชนเกาหลีเหนือ

- 28 ก.ย.2553 - ที่ประชุมสมัชชาพรรคคนงานเกาหลีลงมติเลือกนายคิม จ็อง-อึน ให้ดำรงตำแหน่งสำคัญทางการเมือง 2 ตำแหน่ง คือ 1) รองประธานคณะกรรมการทหารกลางของพรรคคนงาน (มีนายคิม จ็อง-อิลเป็นประธาน) และ 2) สมาชิกคณะกรรมการกลางพรรคคนงาน ซึ่งเป็นครั้งแรกที่มีการประกาศอย่างเป็นทางการถึงการแต่งตั้งตำแหน่งทางการเมืองของนายคิม จ็อง-อึน
- 10 ต.ค.2553 - นายคิม จ็อง-อิลเปิดตัวหาหนทางทางการเมืองต่อประชาคมโลก โดยอนุญาตให้สื่อมวลชนต่างประเทศถ่ายทอดสดภาพนายคิม จ็อง-อิล และนายคิม จ็อง-อึน ขณะชมพิธีสวนสนามเนื่องในวันครบรอบ 65 ปี การก่อตั้งพรรคคนงานเกาหลี (10 ต.ค.2553) เพื่อแสดงให้เห็นว่านายคิม จ็อง-อึน ได้รับการยอมรับจากทั้งคณะผู้นำกองทัพประชาชนและที่สำคัญคือ ได้รับการยอมรับจากจีน เพราะจีนได้ส่งผู้นำระดับสูงของพรรคเข้าร่วมงานดังกล่าว
- ปี 2553-2554 - ติดตามนายคิม จ็อง-อิลไปตรวจเยี่ยมพื้นที่ต่าง ๆ บ่อยครั้ง
- 15 ธ.ค.2554 - ติดตามนายคิม จ็อง-อิล และคณะไปเยี่ยมชมห้างสรรพสินค้ากวางบ็อก และศูนย์ดนตรีก่อนการเปิดอย่างเป็นทางการ
- 19 ธ.ค.2554 - ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานคณะกรรมการจัดงานรัฐพิธีศพนายคิม จ็อง-อิล ซึ่งถึงแก่อสัญกรรมเมื่อ 17 ธ.ค.2554
- 31 ธ.ค.2554 - ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้บัญชาการทหารสูงสุด
- 11 เม.ย.2555 - ที่ประชุมพรรคคนงานสมัยพิเศษลงมติเลือกนายคิม จ็อง-อึน เป็นเลขาธิการพรรคคนงานแทนนายคิม จ็อง-อิล
- 13 เม.ย.2555 - ที่ประชุมสภาประชาชนสูงสุดลงมติรับรองนายคิม จ็อง-อึน เป็นเลขาธิการพรรคและประธานคณะกรรมการการป้องกันประเทศ ทำให้นายคิม จ็อง-อึน ดำรงตำแหน่งผู้นำสูงสุดของเกาหลีเหนืออย่างเป็นทางการทั้งตามกฎหมายพรรคและรัฐธรรมนูญ
- 18 ก.ค.2555 - ได้รับการเลื่อนยศเป็นจอมพล (Marshal)
- 6 พ.ค.2559 - ประธานพรรคคนงานเกาหลี
- 29 มิ.ย.2559 - ประธานคณะกรรมการแห่งรัฐ (Chairman of the State Affairs Commission) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นใหม่แทนคณะกรรมการการป้องกันประเทศ ซึ่งเดิมเป็นหน่วยงานที่มีอำนาจสูงสุดของเกาหลีเหนือ
- ม.ค.2564 - ได้รับแต่งตั้งเป็นเลขาธิการพรรคคนงานเกาหลี (General Secretary)

สมาชิกสภาบริหารสูงสุดของกรมการเมือง (The Presidium of WPK's Politburo)

สภาบริหารสูงสุดของกรมการเมืองเป็นคณะบริหารที่มีอำนาจตัดสินใจและกำหนดนโยบายสำคัญของเกาหลีเหนือ มีทั้งหมด 5 คน ดังนี้ 1) Kim Jong Un 2) Choe Ryong Hae 3) Pak Thae Song 4) Jo Yong Won และ 5) Ri Pyong Chol

คณะรัฐมนตรีเกาหลีเหนือ

ประธานาธิบดีตลอดกาล	Kim Il Sung
เลขาธิการพรรคคนงานเกาหลีตลอดกาล	Kim Jong Il
ผู้นำสูงสุด	Kim Jong Un
เลขาธิการพรรคคนงานเกาหลี	
ประธานคณะกรรมการกิจการแห่งรัฐ	
ผู้บัญชาการทหารสูงสุด	
รองประธานคณะกรรมการกิจการแห่งรัฐลำดับที่ 1	Choe Ryong Hae
รองประธานคณะกรรมการกิจการแห่งรัฐ	Kim Tok Hun
นรม.	Pak Thae Song
รอง นรม.	Pak Jong Gun
ประธานคณะกรรมการวางแผนแห่งรัฐ	
รอง นรม.	Kim Jong Gwan
รอง นรม.	Kim Song Ryong
รอง นรม.	Ri Song Hak
รอง นรม.	Pak Hun
รอง นรม. และประธานคณะกรรมการเกษตร	Ju Chol Gyu
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมเคมี	Ma Jong-Son
รมว.กระทรวงการค้าต่างประเทศ	Choe Son Hui
รมว.กระทรวงพาณิชย์	Kim Yong Sik
รมว.กระทรวงกลาโหม	No Kwang Chol
รมว.กระทรวงความมั่นคงของรัฐ	Ri Chang Dae
รมว.กระทรวงความมั่นคงของประชาชน	Ri Thae Sop
รมว.กระทรวงการต่างประเทศ	Choe Son Hui
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมพลังงานไฟฟ้า	Kim Yu Il
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมถ่านหิน	Jon Hak Chol
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมโลหะ	Kim Chung Gol
รมว.กระทรวงรถไฟ	Jang Chung Song
รมว.กระทรวงการขนส่งทางบกและทางทะเล	Kang Jong Gwan
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมเหมืองแร่	Kim Chol Su
รมว.กระทรวงพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ	Kwon Song Hwan
รมว.กระทรวงป่าไม้	Han Ryong Guk
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมผลิตเครื่องจักร	An Kyong Gun

รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมพลังงานนิวเคลียร์
รมว.กระทรวงสารสนเทศ
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมวัสดุและการก่อสร้าง
รมว.กระทรวงควบคุมการก่อสร้างแห่งชาติ
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมท้องถิ่น
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมเบา
รมว.กระทรวงประมง
รมว.กระทรวงการคลัง
รมว.กระทรวงแรงงาน
รมว.กระทรวงที่ดินและรักษาสีสิ่งแวดล้อม
ผู้อำนวยการสำนักนโยบายป่าไม้ คณะกรรมการกิจการแห่งรัฐ
รมว.กระทรวงการบริหารมหานคร
รมว.กระทรวงบริหารจัดการซื้ออาหาร
รมว.กระทรวงสาธารณสุข
รมว.กระทรวงวัฒนธรรม
รมว.กระทรวงกีฬา
รมว.กระทรวงการท่องเที่ยว
รมว.คณะกรรมการการศึกษา
รมว.กระทรวงอุดมศึกษา
อธิการบดีมหาวิทยาลัยคิม อิล ชุง
ประธานคณะกรรมการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ
ประธานสถาบันวิทยาศาสตร์แห่งชาติ
ผู้ว่าการธนาคารกลาง
เลขาธิการ ครม.

Wang Chang Uk
Ju Yong Il
So Jong Jin
Ri Man Su
Jo Yong Chol
Jang Kyong Il
Song Chun Sop
Ri Myong Guk
Jin Kum Song
Jon Chol Su

Im Kyong Jae
Kim Kwang Jin
Choe Kyong Chol
Sung Jong Gyu
Kim Il Guk
Kang Chol Gu
Kim Sung Du
Kim Sung Chan

Kim Song Bin
Kim Sung Jin
Paek Min Gwang
Kim Kum Chol

(พ.ย.2568)